

ירושלים, 19.1.35

סיגסיג, ערבי שנשא אשה עברית סיפר : ז'ונסון
 לשוכרי תג'י ואמרו לו : אתם מתאוננים שלא נותנים
 יות. הנה יש יהודי המבקש קונצסיה לדיג בעקבה,
 כי הוא יחיד. מדוע אין אתה מגיש בקשה.
 תג'י מספל עכשיו בדבר זה, הוא לע"ע מתקשה במציאת

בן אברהם כותב :

נפגש שם עם סגן המזכיר קירקברייד, שהציע לרוז. לעכב את הפעולה, כי שמי הפוליטיקה מעוננים בכלל, וביחוד הדגיש שטרנספורט דרך עבר הירדן עלול לגרום לחסבוכת.

רוז. תבע פיצויים נגד זמן האבטלה (?) או לכה"פ

סיוע להקלת תנאי הטרנספורט דרך מדבר סיני. החשובה היתה שאין תקווה להצלחת מו"מ עם הממשלה המצרית בדבר הקלות להעברת דגים, כי הממשלה המצרית מעוניינת בשוק הדגים בא"י.

קירקברייד הציע להשתמש בדרך עמק=הערבה. על דרישת

רוז. לסלול דרך נוחה באה תשובה שהממשלה אולי תסלול פעם דרך בערבה, אך אינו יכול להבטיח מתי".

– אה"צ בא אצלי רוסנסטרייך. בפגישת הועד החקלאי

עם ויצמן וגרינבוים התאוננו על מחלקתו שבאה בדברים עם סוחרים ואחרים – ולא את האכרים. טענה זו לא נכונה. הוא כתב לסמילנסקי על רצונו להפגש איתו וקבע לו יום, וקיבל תשובה למחרת היום שקבע; כתב לו אז שנית ולא נענה.

לדעתו האכרים עכשיו תלויים בסוכנות. טולקובסקי

סובב את הארצות למצוא קונים לתפוזים ולא הצליח. האינסטנציה היחידה המתאימה לפעולה זו היא הסוכנות. אליה פונים הקונסולים ורואים בה את ב"כ הישוב. דורשים ממנה כל מיני עזרות. הוא בא בדברים עם קונסולי שווייץ, צרפת, רומניה ועוד. אפשר בארצות אלה למצוא שוק לתפוז בסכום למעלה משלש מאות אלף לא"י. הקונסולים מכירים שעושים עוול לארץ – מוכרים הרבה ואינם קונים ממנה. אם ירוכז המסחר החיצוני אפשר ללחוץ על הממשלות,

אבל רק הסוכנות חובל לעשות זאת. ורק הסוכנות חובל לסייע

למכירת פרי הארץ - האכרים מחחילים להבין זאת ויזקקו לעזרת

הסוכנות.

אמרתי לו שימשיך בנסיונות אלה - ואם יצליח יועיל

בלי ספק לשנוי היחסים עם הפרדסנים.